

Sandvigen paa Bergum
den 19de Januar 1874

Min kjære Edward!

Det kunde vel synes
at være paatide nu at ønske Dig
et godt og velsignet Aar, i sandt
ja det har jo længe været min
lyst at skrive til Dig, just ikke
fordi jeg synes Du fortjente det
men jeg er i længere den gamle
Scribler, jeg føler mig aldrig oplagt
og det gaar tungt fra Haanden. Det
har jo imidlertid ikke nytte at
vente det skal blive, da det mest
er Alderdammen der gjør sin Part
gjældende. Jeg har været blest i
meget længe. Tid om er det spændt
for, og bedynde saa smaat, at mit
blive bedre. Dermed er jo imidlertid
Antet at gjøre, uden at sætte sin
Sind til Udsættelse, og ansvare ham
om Kraft og Taalmodighed til
at bære hvad Mars har fienderen
lyst at paalægge os. Viivet er saa
vædselfuldt at det ei lader sig bestim
se, og det bidrager naturligvis til
at klinge brude paa Sind og Mind
jeg har ellers ikke sigt at jeg ta
der mig anføgte deraf; Almindel
lighed, men naar man er blest i
længere Tid, tror jeg dog det er
nu noget paa ottwænt. Mennecke.

Surt som vi havde spist. Middag
sprængte Solen en Finesse. Tid for os
men jeg var ikke for Roumst ud
Nr. 312, før end det aller begyndte
med Blæst og Regn, og i det tra-
vede jeg udover i et en. Time. Idag
gæmte det mig meget at gaa, og
jeg har somme haat mig en ganske
fært Sur, og faat mig en dram og
et stykke Smørbrød tillids. Men
siddes Klæverbladet ved det smuds-
Brod i Spise-stuen; Dette læsende
i "Reiser og Guldæi", men i fra alle
Sande" og jeg underholdt mig
med Dig paa bedste Maade, dog i
et Din Tilfredsind, det synes jeg
at føle paa mig. Og nu da Tall
for Feligrændet Anticæsten, hvilket
Lepu formodentlig pjeunder til
indtob itide, ligesaa for Julepre-
sentation, hvilke indfaat sig under
en. Døstidag senere, nemlig Fredsdag
og saa endelig for Døret med
Nytaarsdønnen. hvilket ogsaa ble
en stor Skuffelse, da jeg havde en
til saa længe paa det, at jeg troe
ede Du ei vilde lade os høre mere
fra Dig, og da det saa kom ikke
gac til den mindste Døstid om
noget Ting. Vi har saaledes ikke
hørt at skeste Ord om Concerten,
med ikke hvoraf den bestod, ja ikke
engang naar den fandt Sted, da vi
sidi forskjellige Børetninger herom,
sidi ikke. I have sagt Lørdag den
20de, og fra anden Skilde blev der
sagt Lørdag. Formiddag den 20de. Måten

Sagde blot at den var usagelig, jo
det er sandt. Iour Samme, der sig sig
tilltalte mig herude paa Landveien
en og badt at hils dig paa meget
fortalte at den havde staaet romm
de omtalt i Aftenbladet men jeg
Jeg takker meget for Angefærelsen
der syntes mig meget høit om at
jeg lover saa meget høit om at
hvis, at jeg stundom bliver
gavne hær. Jeg har endnu lidt
tilbage af det som Angefærelsen
vilde jeg skulde give til de fattige
men det faar Ende en af de første
Dage, og da begynder jeg paa Edus
og skal da tænke paa her ved to
Bred jeg stiller mig stundom. Jeg
begraferede vi til det Juliaften, fordi
jeg havde Antydning at gjøre det
til Omtal Eiter, og vidste at Jener
den, men det bliver da heller ikke
frem for den følgende telegraph
jeg begynde. Omtal Eiter telegraph
vilde til mig ved Afstandet som
en Brev, indholdende de to dertil
Ejer og to. Titaller Curraer, og
dertil, at da glædelig i hml. som
havde jeg saa stillet ventet tele
gram brude fra Dig og Providence
men da John sigte Nijunroga
18. Ma. var intet indtøst. eller
fylde sit brude Or, og det synes
mig var saadan en Maanedag
at den nok havde fortjent et tele
gram. John bragte Brev med til
Datter fra Providence, men deri om
taler ikke Fodpødsagen med et Ord
Jeg tror dog ikke tænke mig at
skulde have glemt den? det fortjente

Sandelig. Mor. Mor, og ei heller vil jeg
tro det indtil jeg får. I istid i Sengen.
Vint var i den Grad af Skjæbnligt af
Mig og Storm, at vi virkelig i Me
veirde et. Mannede uden Oscar og
Marianne samt Taute Hamme, der
havde sagt hun vilde komme ind
til. Middag, selv om hun skulde, men
te spændte Vogn. John og Marie med
Siger og Agnes, tog herude. Sædledes
med sig, og vi spalte i et stærkt
Maaltid. Dog meget godt - i megen
Gemyttelighed. Jeg tilfærdede med al-
mindelig Dordoin, Sherry, bedste Sult,
og Farsatte, og John med Annam
Maurer og J. Ph. Champagne, hvilket
Sidste dog ei blev den. Met for at skide
de sidde os til Storkbordet, da var Ma-
ren Ellerhøna, Sogaards, samt Bull
og Marie Marie til, saa der blev ei
mere end et Glas paa de Feste. Vi
havde det meget hyggeligt, og var me-
get tallemuelige til dem. Her spad-
seude Mand i sligt Vint. Hjemme
kunde alle Damerne have Hjerte, da
Marie & havde bestilt Vogn efter sig,
men det var saa svært at Lulle disse
holde godt Oscar var Sogstemand.
Onsdag havde vi en Sump. I vinterdag
med Jore, Sneen var faldet om Natte
forsummelige. Torsdag skulde jeg spise
Middag hos Schiedings, og allerede da
jeg gik hjemmefra Sk. H. var det bær-
gødt at regne, og dette tiltog i den
Grad, bedragt af Storm, at jeg der sagde
Fruval Lille og bogav mig ud paa Gaden.
Øieblikkelig maatte vende om, for at
søge at faa mig en Vogn. Dette lod sig
imidlertid ei gøre - paa Grund af kærte
og Dauds i Harmonien - for Sk. fife, men
da Hjerte, jeg ogsaa afsted storartet med
to Heste for Vognen. Du kan tro der er
gaet mange Vognser i Hvit og Vinter.

Torsdag. Middag.

Det var ganske rigtig som
jeg mente; idag er det udmærket
at vi, og saaledes har Smaadren
fundet sig, og medbragt Dit Telegram
og Brev fra Benedict, og nu skal
jeg fremskrive. Men Fatt til Dig.
Surt som jeg vilde begynde dette. Men
daresten for at stemme, saaledes
sidder jeg nu i holdt i verden, her.
Det er mindre rigtig, da jeg langt
fra er i mit As. Skjænt hjælper
umiddelbart ved saadan Feiligt.
Jeg har ikke det mindste. Nyt at
meddele Dig, jeg er allerede uden
for al Følelse i den sidste
Tid, i forrige Uge var jeg ikke mere
end en Gang ude hos John, jeg
formoder umiddelbart at. Nu har
men alt hvad der Man interessere
i saa Henseende, da hendes Fær
aldre er meget flittige at blive.
Jeg havde tænkt at blive nogle
Dag til. Miskænket ogsaa, men
jeg er et oplagt, og vil derfor
være til jeg hører fra hende.
Hils hende kjærligen fra os alle,
og saa Gud velsigne Jer, Dege,
og skjænt Jer et rigtig glædeligt
Nytår.

Din hengsle
Paddis

M. 1. Det synes allerede, saa imorgen har
vi Noget.